

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka v právní věci žalobce ██████████ nar. ██████████ bytem ██████████ zastoupeného JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem v Praze 2, Karlovo náměstí 559/28, proti žalované ČEPRO, a.s., se sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, IČO 60193531, zastoupené JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, o **určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru**, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonici ze dne 15.6.2017, č.j. 8 C 80/2016-164,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **zrušuje** a řízení o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru se **zastavuje**.

- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 15.6.2017, č.j. 8 C 80/2016-164 soud prvního stupně určil, že okamžitě zrušení pracovního poměru, které dala žalovaná žalobci dopisem ze dne 16.5.2016 a následně i dopisem ze dne 25.5.2016, je neplatné. Žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 31.583,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku se žalovaná odvolala.

Podáním ze dne 2.10.2017, které bylo krajskému soudu doručeno dne 5.10.2017 vzal žalobce žalobu zpět s odůvodněním, že žalobce uzavřel s žalovanou dne 12.9.2017 dohodu o narovnání, jejíž součástí je i ujednání o tom, že žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal, náhrady nákladů řízení se vzdává i žalobce.

Podle ustanovení § 222a odst. 1 o.s.ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno

opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.

Podle ustanovení § 222a odst. 2 o.s.ř. jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalované má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř., bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou proti rozhodnutí, proti kterému je přípustné.

Poté, co vzal žalobce žalobu zpět, byl žalovaný ve smyslu ustanovení § 222a odst. 2 o.s.ř. odvolacím soudem vyzván, aby sdělil, zda se zpětvzetím žaloby souhlasí. Žalovaný podáním ze dne 6.10.2017 a 9.10.2017 vyslovil se zpětvzetím žaloby souhlas a s ohledem na uzavřenou dohodu o narovnání ze dne 12.9.2017 se vzdal náhrady nákladů řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud s ohledem na procesní úkon žalobce a stanovisko žalovaného postupoval podle ustanovení § 222a odst. 1 o.s.ř., rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o.s.ř. a ustanovením § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř. za situace, kdy procesní zavinění nebylo shledáno výlučně na straně některého z účastníků a navíc se účastníci práva na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů vzdali.

Bylo tak rozhodnuto bez jednání podle ustanovení § 214 odst. 1 o.s.ř. a contrario, neboť nejde o pojednání odvolání.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen odvolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení usnesení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu ve Strakonících.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 10. října 2017

JUDr. Iveta J i ř í k o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Zimmelová

Vypravila:
Lenka Holá

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Romana Winklera a přísedících Jaroslavy Rabové a Pavla Maška v právní věci žalobce [redacted] nat. [redacted] zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., sídlem Karlovo nám. 559/28, Praha 2, proti žalované ČEPRO, a. s., IČO 60193531, sídlem Dělnická 213/12, 170 04 Praha 7, zastoupené advokátem JUDr. Jaromírem Císařem, sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4, o **určení neplatnosti okamžitých zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem, t a k t o :**

- I. Určuje se, že okamžité zrušení pracovního poměru, které dala žalovaná žalobci dopisem ze dne 16. 5. 2016 a následně i dopisem ze dne 25. 5. 2016, je **neplatné**.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Těmína, Ph.D., na náhradě nákladů řízení částku 31.583,30 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se svou žalobou doručenu Okresnímu soudu ve Strakonících dne 4. 7. 2016 domáhal určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru. Tento svůj návrh odůvodnil tím, že na základě pracovní smlouvy ze dne 6. 6. 1989 ve znění dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 31. 7. 2009 pracoval žalobce u žalované v pracovním poměru na pozici hasič. Dne 16. 5. 2016 byl žalobci doručen dopis žalovaného ze dne 16. 5. 2016 označený jako Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem. Dne 25. 5. 2016 byl žalobci opětovně doručen dopis žalovaného označený jako Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem,

tentokrát ze dne 25. 5. 2016, který měl totožný text jako dopis ze dne 16. 5. 2016. Žalovaná v obou výše uvedených dopisech uvádí, že rozvazuje pracovní poměr se žalobcem podle § 55 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dále jen „ZP“, pro porušení povinností, které pro žalobce vyplývají z právních předpisů vztahujících se k vykonané práci, zvláště hrubým způsobem. Shora uvedené tvrzení žalovaný odůvodňuje skutečností, že usnesením policejního orgánu ze dne 1. 5. 2016 bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zločin krádeže spáchaný ve formě spolupachatelství. Žalovaný dále uvádí, že z usnesení policejního orgánu ze dne 1. 5. 2016 vyplývá, že byl dne 18. 4. 2016 policejním orgánem dokumentován pohyb žalobce u zaplombovaného vjezdu do objektu daňového skladu žalovaného, kterým neoprávněně vjížděla vozidla v souvislosti s odcizováním motorové nafty z potrubního systému daňového skladu žalovaného v Bělčicích. Dne 30. 4. 2016 byla při zásahu v areálu skladu žalovaného v Bělčicích zjištěna neoprávněná manipulace s naftou motorovou. Výše popsáním jednáním pak měl dle tvrzení žalovaného žalobce porušit interní předpisy žalovaného. Žalovaná dále uvádí, že žalobce porušil pracovní řád, jelikož se dopustil jednání, které by mohlo být kvalifikováno jako páchaní trestné činnosti. Žalobce však s okamžitým zrušením pracovního poměru nesouhlasil, a proto reagoval na obdržené okamžité zrušení pracovního poměru dopisem ze dne 17. 5. 2016 a následně dopisem ze dne 16. 6. 2016, kterým ve smyslu § 70 odst. 1 ZP žalované oznámil, že trvá na tom, aby pracovní poměr trval nadále a vyzval žalovanou, aby jej dále zaměstnávala a aby potvrdila odvolání okamžitého zrušení pracovního poměru. Žalobce dále uvedl, že tvrzení, že žalobce v rozporu s interními předpisy společnosti CEPRO, a. s., manipuloval s nádobami sloužícími k uskladnění a přepravě motorové nafty, je ničím nepodložené a nemůže tedy představovat výpovědní důvod. V rámci okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem dále žalovaný uvedl, že se žalobce podílel na zcizování pohonných hmot ze skladovacího systému žalovaného. Je potřeba opět zdůraznit, že takové tvrzení je nepravdivé a ničím nepodložené. Skutečnost, že bylo zahájeno trestní stíhání určité osoby, neznamená, že se tato osoba dopustila trestné činnosti.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že na okamžitým zrušení pracovního poměru se žalobcem trvá. Dále pak uvedla, že zvláště hrubé porušení pracovních povinností, pro které byl se žalobcem zrušen pracovní poměr, nicméně nespočívá ve spáchání úmyslného trestného činu (konkrétně spáchání trestného činu krádeže, které je v současné době předmětem vyšetřování policejního orgánu), jak se mylně domnívá žalobce. Důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru pak nebyla výhradně ani činnost žalobce spočívající v neoprávněné manipulaci s nádobami sloužícími k uskladnění a přepravě motorové nafty, nýbrž i další jednání žalobce, jak bude blíže popsáno níže. Neoprávněné manipulace s nádobami k uskladnění a přepravě motorové nafty se žalobce dopustil dne 30. 4. 2016, kdy byla v areálu skladu žalované v Bělčicích policejním orgánem provedena prohlídka jiných prostor a pozemků, při níž byli zadrženi všichni její zaměstnanci zařazení do směny A, včetně žalobce. Zaměstnanci zařazení do směny A se přitom podíleli na nelegální manipulaci s pohonnými látkami. Další skutečnosti týkající se manipulace s pohonnými látkami dne 30. 4. 2016 žalovaná v tuto chvíli obstarává z trestního spisu. Skutečnost, že žalobce neoprávněně manipuloval s pohonnými látkami, ostatně vyplývá také z protokolu o výsledku osoby podezřelé [REDAKCE] ze dne 30. 4. 2016. Žalovaná dále uvedla, že důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru s žalobcem byla i skutečnost, že dle usnesení se žalobce dne 18. 4. 2016 pohyboval u zaplombovaného vjezdu v areálu skladu žalované. Dle protokolu o sledování osob a věcí ze dne 6. 6. 2016 žalobce neoprávněně odemkl zaplombovaný vjezd do areálu skladu žalované v Bělčicích, přičemž následně vjel takto otevřeným vjezdem automobilem dovnitř areálu skladu. Zvláště hrubé porušení interních předpisů pak představuje nejen popsané jednání žalobce, ale rovněž skutečnost, že zjevné porušování interních předpisů neoznámil svým nadřízeným, ani se tomuto stavu nepokusil žádným způsobem zabránit.

3. Podle § 55 odst. 1 písm. b) ZP zaměstnavatel může výjimečně pracovní poměr okamžitě zrušit jen tehdy, poruší-li zaměstnanec povinnost vyplývající z pracovních předpisů vztahující se k jím vykonávané práci zvláště hrubým způsobem. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 3. 2017 sp. zn. 21 Cdo 1043/2016, pak pro posouzení, zda zaměstnanec porušil povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci méně závažně, závažně nebo zvláště hrubým způsobem, zákon nestanoví, z jakých hledisek má soud vycházet. V zákoníku práce ani v ostatních pracovněprávních předpisech nejsou pojmy „méně závažné porušení povinnosti vyplývající z pracovních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“, „závažné porušení povinnosti vyplývající z pracovních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“ a „porušení povinnosti vyplývající z pracovních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci zvláště hrubým způsobem“ definovány, přičemž na jejich vymezení závisí možnost a rozsah postihu zaměstnance za porušení takové povinnosti.
4. Podle § 60 ZP v okamžitém zrušení pracovního poměru musí zaměstnavatel i zaměstnanec skutkově vymežit jeho důvody tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Uvedený důvod nesmí být dodatečně měněn. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží.
5. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 21 Cdo 4902/2014 musí být důvod okamžitého zrušení pracovního poměru v písemném okamžitém zrušení pracovního poměru uveden tak, aby bylo zřejmé, jaké jsou skutečné důvody, které vedou druhého účastníka pracovního poměru k tomu, že rozvazuje pracovní poměr, aby nevznikaly pochybnosti o tom, co chtěl účastník projevit, tj. který zákonný důvod okamžitého zrušení pracovního poměru uplatňuje a aby bylo zjištěno, že uplatněný důvod nebude možné dodatečně měnit. U důvodu podle § 55 odst. 1 písm. b) ZP je třeba věnovat přesnému popisu vytýkaného skutku zvýšenou pozornost, aby byla možná jeho přesná individualizace, je třeba uvést konkrétní údaje o tom, kdy, kde, jakým jednáním a která konkrétní povinnost měla být porušena.
6. Z okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem ze dne 25. 5. 2016 a 16. 5. 2016 má soud za prokázané, že text těchto dokumentů je shodný. Žalovaná pak v okamžitém zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem popsala skutek, na základě kterého žalobce porušil povinnosti zvláště hrubým způsobem. Tímto skutkem pak bylo, že žalobce dne 18. 4. 2016 se pohyboval u zaplombovaného vjezdu do objektu daňového skladu společnosti ČEPRO, kterým neoprávněně vjížděla vozidla v souvislosti s odcizováním motorové nafty z potrubního systému daňového skladu společnosti ČEPRO v Bělčicích (ad I). Dále pak skutečnost, že dne 30. 4. 2016 byla u žalobce při zásahu Policie ČR v areálu společnosti ČEPRO v Bělčicích zjištěna neoprávněná manipulace s naftou motorovou (ad II). Žalobce nadto porušil pracovní řád, jelikož se dopustil jednání, které by mohlo být kvalifikováno jako páchaní trestné činnosti. Současně v rozporu s etickým kodexem společnosti ČEPRO neinformoval svého bezprostředního nadřízeného nebo jiného vedoucího zaměstnance o skutečnosti, že zaměstnanci je páchána trestná činnost, které si musel být žalobce vědom (ad III). Z výpovědi dohody o provedení práce uzavřené dne 27. 2. 2012 dle § 77 odst. 4 písm. b) ZP má soud za prokázané, že žalobce vypověděl předmětnou dohodu ke dni 13. 5. 2016, když výpovědní doba v délce 15 dnů počíná běžet dnem následujícím po doručení této výpovědi zaměstnanci.
7. Soud na základě výše provedeného dokazování učinil skutkový závěr, že důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru bylo jednání žalobce, kterého se dopustil konkrétně ve dnech 18. 4. 2016 a 30. 4. 2016 a dále nekonání žalobce, které mělo za následek útok na majetek žalované.

8. Žalovaná pak uvedla, že žádný z těchto důvodů samostatně nebyl důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru, nýbrž důvodem byl soubor všech výše uvedených konání a nekonání.
9. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 1. 2001 sp. zn. 21 Cdo 1899/99 ke splnění hmotněprávní podmínky platného okamžitého zrušení pracovního poměru je třeba, aby důvod okamžitého zrušení pracovního poměru byl určitým způsobem konkretizován uvedením skutečností, v nichž účastník spatřuje naplnění zákonného důvodu tak, aby nemohly vzniknout pochybnosti, ze kterého důvodu se pracovní poměr okamžitě zrušuje. Důvod okamžitého zrušení pracovního poměru musí být uveden nejen tak, aby bylo zřejmé, který z důvodů uvedených v ustanovení § 53 odst. 1 zákoníku práce byl uplatněn, ale současně takovým způsobem, aby bylo nepochybné, v jakém konkrétním jednání zaměstnanec je spatřován, jen taková konkretizace použitého důvodu po skutkové stránce zajišťuje, že nevzniknou pochybnosti o tom, z jakého důvodu byl se zaměstnancem okamžitě zrušen pracovní poměr, a že důvod nebude možné dodatečně měnit. Výklad projevu vůle ve smyslu § 240 odst. 3 zákoníku práce může směřovat jen k objasnění jeho obsahu, tedy ke zjištění toho, co bylo skutečně projevono. Pomocí výkladu projevu vůle nelze "nahrazovat" nebo "doplňovat" vůli, kterou účastník v rozhodné době neměl nebo kterou sice měl, ale neprojevili ji.
10. Soud tak na základě daného zhodnotil jednotlivé důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech.

Bod Ad I.)

11. Dle okamžitého zrušení pracovního poměru, měl žalobce dne 18. 4. 2016 porušit své povinnosti tím, že se pohyboval u zaplombovaného vjezdu do objektu daňového skladu společnosti ČEPRO, kterým neoprávněně vjízděla vozidla v souvislosti s odcizováním motorové nafty z potrubního systému daňového skladu společnosti ČEPRO v Bělčicích.
12. Soud poučil zástupce žalované, aby doplnil rozhodné skutečnosti a důkazy k tomuto bodu, neboť samotný bod neobsahoval skutečnosti, týkající se porušení konkrétní povinnosti žalobce. Při jednání zástupce žalovaného doplnil, že žalovaná udělila okamžité zrušení pracovního poměru pro skutek, který se stal 18. 4. 2016, kdy tímto skutkem byla skutečnost, že žalobce přišel k zadní rohové bráně zevnitř areálu ČEPRO, a to v 15 hod. spolu s dalšími dvěma muži. Žalobce odemkl předmětnou bránu a prošel mimo areál žalované. Zpět se vrací v 17:20 hod., kdy bránu opět uzavírá. Během těchto dvou hodin vjela předmětnou branou do areálu vozidla, která nebyla označena samolepkou žalované, tudíž se nejedná o firemní vozidla, ale o soukromá vozidla bývalých zaměstnanců. Dle skladového příkazu ze dne 18. 4. 2016 mezi pracovní úkoly žalobce nepatřilo provádění obchůzek kolem zaplombované brány západní části skladu, natož opakované odemýkání a zamykání této brány. Žalobce tedy již samotným pohybem v okolí brány, resp. jejím odemčením a opouštěním areálu skladu, porušil denní řád, čímž se dopustil nepřímého útoku na majetek zaměstnavatele.
13. K doplněným skutečnostem a důkazům pak zástupce žalobce uvedl, že žalovanou nebylo prokázáno, že by se žalobce v okolí brány pohyboval. I kdyby však hypoteticky pohyb žalobce byl prokázán, žádné zařízení či předpis žalobci po určitých místech nezakazoval. Tvzení, že žalobce bránu odemýkal a zamykal, je nepřijatelným rozšířením skutkového stavu, který byl uveden v okamžitém zrušení pracovního poměru. Žalobce však přesto zdůrazňuje, že žádnou bránu neodemýkal a nezamykal, takové jednání pak žalobci žalovaný ani ničím neprokazuje. Pokud pak žalovaný tvrdí a vytýká žalobci, že opustil areál, žalobce konstatuje, že žalovaný opětovně uvádí skutečnosti, které nebyly obsahem okamžitého zrušení pracovního poměru. Žalobce

pak zopakoval své závěry i o dalších neoprávněných tvrzeních žalované o tom, že žalobce měl umožnit neoprávněné projíždění vozidel, odcizování pohonných látek apod.

14. Soud konstatuje, že předmětný skutek byl popsán pouze tak, že žalobce se pohyboval v okolí brány, kterou do areálu žalované vjížděla vozidla v souvislosti s odcizováním nafty. V doplněných tvrzeních pak soud spatřuje nedovolené rozšiřování skutku, neboť žalovaná, nikterak v okamžitém zrušení neuvedla, že by to byl právě žalobce, kdo otevřel předmětnou bránu, ani skutečnost, že žalobce úmyslně vpouštěl soukromá vozidla do areálu žalované. Samotný zástupce žalované uvedl, že tento důvod samostatně nedosahoval intenzity, zvláště hrubého porušení pracovních povinností. Následně v řízení zástupce žalované sdělil soudu, že jednání, které je uvedeno v okamžitém zrušení pracovního poměru z dne 18. 4. 2016, neproběhlo způsobem, tak jak ho vymezil žalovaný ve svých předchozích vyjádřeních, nýbrž tak že žalobce dne 18. 4. 2016 v 16:38 hod. přichází k zadní rohové bráně po panelové cestě vně areálu, pokouší se otevřít rohovou bránu, ale zřejmě nemá klíč. Poté odchází do lesního prostoru vpravo od brány.
15. Na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 21 Cdo 4902/2014 tak soud hodnotí bod ad I) okamžitého zrušení pracovního poměru jako neurčitý, neboť ani sama žalovaná nevěděla v době, kdy udělila okamžité zrušení pracovního poměru žalovanému, kterého jednání se měl žalobce dne 18. 4. 2016 dopustit. Samotný zástupce žalované na základě tohoto hodnocení při konaném jednání uvedl, že s právním názorem soudu souhlasí a již k tomuto bodu není potřeba provádět dalšího dokazování.
16. Žalovaná tak neprokázala, že by se žalovaný dne 18. 4. 2016 dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu v okamžitém zrušení pracovního poměru.

Bod Ad. II.)

17. Dle okamžitého zrušení pracovního poměru, se měl žalobce dne 30. 4. 2016 dopustit v areálu společnosti ČEPRO v Bělčicích neoprávněné manipulace s motorovou naftou, a to tím že neoprávněně manipuloval s nádobami sloužícími k uskladnění a přepravě motorové nafty, k čemuž nebyl dle pracovní smlouvy ani na základě Skladového příkazu ze dne 30. 4. 2016 oprávněn. Tuto manipulaci pak u žalobce zjistila Policie ČR při zásahu v areálu společnosti ČEPRO v Bělčicích.
18. Soud poučil zástupce žalované, aby doplnil rozhodné skutečnosti a důkazy k tomuto bodu, neboť samotný bod neobsahoval skutečnosti, týkající se porušení konkrétní povinnosti žalobce.
19. Zástupce žalované v podání ze dne 16. 5. 2017 uvedl, že za účelem řádného dotvrzení všech rozhodných skutečností žalovanému nezbyvá, než soudu předložit další relevantní ustanovení jednotlivých interních předpisů, k jejichž porušení došlo ve vztahu ke skutku č. 2. K samotnému skutku však uvedl pouze to, že žalobce dne 30. 4. 2016 byl zadržen Policií ČR při provádění prohlídky jiných prostor pozemku, a to konkrétně v chodbě u objektu 230, tj. na místě, kde probíhalo odcizování pohonných látek ze skladu žalované. Neoprávněná manipulace s motorovou naftou proto spočívá v jejím stáčení do kanistrů, přenášením těchto kanistrů do vozidel a následný převoz těchto kanistrů za hranice skladu společnosti ČEPRO. K prokázání způsobu, jakým žalobce ve chvíli svého zadržení resp. těsně před ním, s nádobami sloužících k uskladnění a přepravě motorové nafty manipuloval, navrhl zástupce žalované výslech čtyř svědků, kteří byli přítomni žalobcově zadržení. Dále pak zástupce žalované doplnil, že žalobce byl přítom Policií ČR zadržen při manipulaci s nádobami k uskladnění a přepravě motorové nafty, která dle výše popsaných okolností zcela zjevně směřovala k jejímu odcizení.

20. K manipulaci s nádobami s naftou motorovou pak žalobce uvedl, že není zřejmé, jak skutečnost, že mělo docházet k odcizování pohonných hmot, souvisí s tvrzením žalované, jež je obsaženo v okamžitě zrušení pracovního poměru, a to že měl žalobce manipulovat s nádobami sloužícími k uskladnění motorové nafty. K navrženým svědkům pak uvedl, že žádná z těchto osob nebyla přítomna na pracovišti spolu s žalobcem, žádný z žalovaným navržených svědků tak nemůže prokázat tvrzení žalovaného, že měl žalobce manipulovat s nádobami na uskladnění nafty. Žalobce však zdůraznil, že v okamžitě zrušení pracovního poměru byl skutek č. 2 popsán jako neoprávněná manipulace s nádobami sloužícími k uskladnění a přepravě motorové nafty. Z předmětného popisu však nevyplývá, že v daných nádobách byla nafta. Žalovaný pak nemůže nyní tvrdit, že se žalobce dopustil neoprávněné manipulace s motorovou naftou.
21. I přes doplnění tvrzení a důkazů ze strany zástupce žalované, neměl soud k dispozici popis skutku, tedy jakým způsobem dne 30. 4. 2016 konkrétně žalobce manipuloval s nádobami sloužících k uskladnění a přepravě motorové nafty a jakou neoprávněnou manipulaci s naftou motorovou zjistila tohoto dne Policie ČR. Za této situace tak soud nemohl provést jakékoliv dokazování k tomuto bodu, neboť stále neměl tvrzení žalované za ucelené. Součástí okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem totiž nebyla skutečnost, že žalobce předmětnou motorovou naftu odcizil, ale pouze ta skutečnost, že neoprávněně manipuloval s naftou motorovou a s nádobami sloužícími k uskladnění a přepravě motorové nafty.
22. Toto rozšiřování důvodu pro okamžité zrušení pracovního poměru, tedy skutečnost, že žalobce odcizoval motorovou naftu, je nepřípustné rozšiřování důvodu pro okamžité zrušení pracovního poměru.
23. Soud proto opětovně poučil zástupce žalované, aby výše uvedené tvrzení dotvrdil. Zástupce žalované následně uvedl, že v tuto chvíli nemůže říct, který ze zaměstnanců používal hadici, který čerpal do kanistru, kdo nosil prázdné kanistry, kdo odnášel plné kanistry. Žalobce byl zadržen v místě, kde docházelo k neoprávněné manipulaci s motorovou naftou.
24. K tomuto zástupce žalobce uvedl, že žalobce byl dne 30. 4. 2016 zadržen policejním orgánem v místě výkonu své práce v areálu v Bělčicích. Tohoto dne do areálu žalované vtrhlo komando mnoha osob, které všechny osoby na místě pozatýkalo, takže je otázkou, zda zde může být kladeno žalobci za vinu, že v tom okamžiku se pohyboval někde v místě, kde být neměl.
25. Soud proto učinil dotaz na zástupce žalované, zda tento má důkazy, ze kterých by bylo prokázáno, že žalobce dne 30. 4. 2016 manipuloval s motorovou naftou v areálu žalované. K tomuto zástupce žalované uvedl, že žádné takové důkazní návrhy nemá. Po opětovném poučení podle § 118a odst. 3 o. s. ř. s upozorněním, že pokud nebudou navrženy důkazy k tomuto bodu, pak bude žalovaná v této části neúspěšná, pak zástupce žalované uvedl, že nemá žádné důkazní návrhy, ze kterých by vyplývalo, že žalobce neoprávněně manipuloval s nádobami a s motorovou naftou.
26. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 30. 4. 2016 má soud za prokazané, že tohoto dne byly v oblasti produktovodu 230 tzv. chodbě zadrženy osoby [redacted] a žalobce. Před budovou čerpadlářů bylo odstaveno vozidlo Citroën C5, ve kterém byly uloženy plastové barely.
27. Z tohoto důkazu ovšem soud taktéž nemá za prokazané tvrzení učiněné v okamžitě zrušení pracovního poměru, tedy že Policie ČR zjistila u žalobce dne 30. 4. 2016 neoprávněnou

manipulaci s naftou motorovou. Tato skutečnost pak není prokázána ani usnesením o zahájení trestního stíhání, neboť zde Policie ČR hovoří o dokumentování činnosti obviněných nejpozději ke dni 14. 4. 2016, ani z protokolu o výslechu osoby podezřelé pana [REDAKCE] který o dni 30. 4. 2016 vůbec nehovoří.

28. Žalovaná tak nedotvrdila a neprokázala, že by se žalobce dne 30. 4. 2016 dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu v okamžitém zrušení pracovního poměru.

Bod Ad III.)

29. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 21 Cdo 4902/2014 musí být důvod okamžitého zrušení pracovního poměru v písemném okamžitém zrušení pracovního poměru uveden tak, aby bylo zřejmé, jaké jsou skutečné důvody, které vedou druhého účastníka pracovního poměru k tomu, že rozvažuje pracovní poměr, aby nevznikaly pochybnosti o tom, co chtěl účastník projevit, tj. který zákonný důvod okamžitého zrušení pracovního poměru uplatňuje a aby bylo zjištěno, že uplatněný důvod nebude možné dodatečně měnit. U důvodu podle § 55 odst. 1 písm. b) ZP je třeba věnovat přesnému popisu vytýkaného skutku zvýšenou pozornost, aby byla možná jeho přesná individualizace, je třeba uvést konkrétní údaje o tom, kdy, kde, jakým jednáním a která konkrétní povinnost měla být porušena.
30. V části, kde žalovaná v okamžitém zrušení pracovního poměru uvádí, že žalobce nadto porušil pracovní řád, jelikož se dopustil jednání, které by mohlo být kvalifikováno jako páčání trestné činnosti, soud konstatuje, že se jedná o důvod velmi obecný, nespĺňující kritéria stanovená Nejvyšším soudem ve výše uvedeném rozhodnutí. Soud tudíž vyšel ze závěrů rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 1. 2001 sp. zn. 21 Cdo 1899/99, Nejvyšší soud ČR jednoznačně uvádí, že pomocí výkladu projevu vůle nelze "nahrazovat" nebo "doplňovat" vůli, kterou účastník v rozhodné době neměl nebo kterou sice měl, ale neprojevil ji.
31. Soud tak tento bod okamžitého zrušení pracovního poměru vztáhl pouze ke dnům, ve kterých se měl dopustit žalobce hrubého porušení pracovních povinností, a tedy ke dni 18. 4. 2016 a 30. 4. 2016.
32. Správnost tohoto závěru pak vyplývá, i ze žádosti o projednání okamžitého zrušení pracovního poměru se zaměstnancem ze dne 13. 5. 2016, ve kterém se společnost ČEPRO obrátila na Základní organizaci odborového svazu ECHO o projednání okamžitého zrušení pracovního poměru pana [REDAKCE] a zároveň sdělení jejich stanoviska. Obsahem této žádosti pak byl prakticky totožný text, který byl následně předán žalobci.
33. Z uvedeného k bodům ad. I.) a ad. II). soud uzavírá, že žalovaná neprokázala, že by se žalobce v uvedených dnech dopustil jednání, které by mohlo být kvalifikováno jako páčání trestné činnosti.
34. Jelikož žalovaná nepředložila žádné důkazy o tom, že by žalobce věděl, že ostatní zaměstnanci žalované páčají trestnou činnost, soud poučil zástupce žalované podle § 118a odst. 3 o. s. ř., kdy zástupce žalované upozornil, že nenavržení důkazů k tomuto tvrzení, bude soudem hodnoceno jako neunesení důkazního břemene žalované v této části okamžitého zrušení pracovního poměru. Zástupce žalované, však po poučení uvedl, že takovéto důkazy nemá.

35. Žalovaná tudíž neprokázala vědomost žalobce o páčání trestné činnosti ostatních zaměstnanců žalované, a tak neprokázala, že by žalobce porušil svou povinnost sdělit tuto skutečnost bezprostředně nadřízenému nebo jinému vedoucímu zaměstnanci.
36. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení učiněného výše soud dospěl k závěru, že obě okamžitá zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem jsou neplatná, a tak soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.
37. O důkazech, které nemohli zvrátit důkazní situaci, soud rozhodl, že jejich provedení zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), neboť žalobce byl ve věci plně úspěšný. Náklady řízení tvoří odměna za zastoupení žalobce ve výši 17.500 Kč, která byla stanovena dle § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., v účinném znění (dále jen „advokátní tarif“), dále se jedná o 7 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. V této souvislosti soud konstatuje, že zástupce žalobce učinil 7 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a e) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, vyjádření ve věci, a 3 x účast na jednání). Soud nepřiznal zástupci žalobce úkon nahlížení do spisu, když advokátní tarif určuje, že nahlížení do spisu je právní úkon pouze při skončení vyšetřování. Zástupce žalobce dále požadoval náhradu za promeškaný čas za 10 půl hodin po 100 Kč (v celkové výši 1.000 Kč). Náhrada za ztrátu času pak byla žalobci přiznána dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. A taktéž náhradu cestovních výdajů za tři cesty Praha – Strakonice a zpět, vozidlem Citroen C3 v celkové výši 3.849 Kč. Náklady řízení tedy představují součet shora uvedených částek (17.500 + 2.100 + 1.000 + 3849), to vše zvýšené o náhradu za DPH ve výši 21 % v souladu s ust. § 137 odst. 3 o.s.ř., neboť zástupce žalobce je plátcem DPH, a zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Celkem tak náklady řízení činí částku v celkové výši 31.583,30 Kč, kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Pokud by podle tohoto rozsudku nebylo plněno řádně a včas, může být k návrhu soudem vykonán.

Ve Strakonici dne 15. června 2017

JUDr. Roman Winkler v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lucie Grabmüllerová

v. d. *Grabmüllerová*

